

ta rồi chứ.

H: Nếu những gì người nói là đúng thì người có sức mạnh y hệt như Chúa vậy. Có đúng như thế không?

Đ: Đúng thế. Kẻ thù của ta - người mà các người vẫn gọi là Chúa đó - thể hiện bản thân mình qua những sức mạnh mà các người gọi là những thứ tốt đẹp hay ảnh hưởng tích cực của tự nhiên. Còn ta thể hiện bản thân mình qua những sức mạnh các người gọi là những thứ xấu xa, những ảnh hưởng tiêu cực. Cả cái tốt lẫn cái xấu cùng tồn tại với nhau. Cái này cũng quan trọng như cái kia.

H: Tức là học thuyết về định mệnh là đúng. Con người khi sinh ra đã được định sẵn là sẽ thành công hay thất bại, đau khổ hay hạnh phúc, tốt đẹp hay xấu xa và họ chẳng biết phải làm gì hay không thể thay đổi bản chất của mình được. Đó có phải là điều người muốn nói hay không?

Đ: Hoàn toàn không! Mọi con người đều có vô số quyền lựa chọn suy nghĩ và hành động của mình. Mọi con người đều có thể sử dụng não bộ của mình để tiếp nhận và thể hiện các suy nghĩ tích cực hoặc sử dụng nó để tiếp nhận và thể hiện các suy nghĩ tiêu cực. Lựa chọn của mỗi người chính là yếu tố quan trọng bậc nhất để định hình toàn bộ cuộc đời của con người đó.

H: Từ những gì người nói, ta rút ra được một điều rằng con người được tự do thể hiện nhiều hơn cả người lẫn kẻ thù của người. Có đúng như vậy không?

Đ: Đúng vậy. Ta và kẻ thù của ta bị giới hạn bởi những quy luật bất biến của tự nhiên. Chúng ta không thể thể hiện bản thân mình theo bất cứ cách nào không phù hợp với những quy luật đó.

H: Tức là con người có những quyền lợi và đặc quyền mà cả Chúa trời lẫn Quỷ dữ đều không có. Đúng không?

Đ: Đúng vậy, điều đó hoàn toàn đúng, nhưng người có thể bổ sung thêm vào rằng con người vẫn chưa hoàn toàn đánh thức được sức mạnh tiềm năng này. Con người vẫn chỉ tự coi mình là những sinh vật bé nhỏ, yếu ớt trong khi trên thực tế, con người lại có nhiều quyền năng hơn tất cả các sinh vật sống khác cộng lại.